

8/XXIX/2022

UCHWAŁA NR
RADY MIASTA SIEMIANOWIC ŚLĄSKICH

z dnia 2022 r.

w sprawie rozpatrzenia petycji dotyczącej podjęcia przez Radę Miasta Siemianowic Śląskich uchwały w sprawie przyjęcia "Karty Praw Rodzin"

Na podstawie art. 18b ust. 1, art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t.j. Dz. U. z 2021 r. poz. 1372 z póź. zm.) oraz art. 9 ust. 2 ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. o petycjach (t.j. Dz. U. z 2018 r. poz 870)

**Rada Miasta Siemianowic Śląskich
uchwala:**

- § 1. Nie uwzględnia się petycji złożonej przez Zjednoczenie Chrześcijańskich Rodzin dotyczącej podjęcia przez Radę Miasta Siemianowic Śląskich uchwały w sprawie przyjęcia "Karty Praw Rodzin".
- § 2. Uzasadnienie nieuwzględnienia petycji stanowi załącznik do niniejszej uchwały.
- § 3. Wykonanie uchwały powierza się Przewodniczącemu Rady Miasta.
- § 4. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Rady Miasta
Siemianowic Śląskich

Adam Cebula

KOMISJA SZAREG. WNIOSÓW
I PETYCJI

Gregorz Justkiewicz

ADWOKAT
WOJCIECH STASZCZAK
NR WPISU: 1414

Uzasadnienie

W dniu 13 grudnia 2021 r. do Rady Miasta Siemianowic Śląskich wpłynęła petycja Zjednoczenia Chrześcijańskich Rodzin w przedmiocie podjęcia przez Radę Miasta uchwały w sprawie przyjęcia „Karty Praw Rodziny”. Dokument, będący załącznikiem do uchwały, zatytułowany Karta Praw Rodziny został przygotowany przez Stolicę Apostolską w związku z Synodem Biskupów, który odbył się w Rzymie w 1980 r. i był poświęcony „Zadaniom chrześcijańskiej rodziny we współczesnym świecie”.

Rada Miasta na XXXVIII Sesji przekazała przedmiotową petycję do Komisji Skarg, Wniosków i Petycji celem rozpatrzenia. Komisja na swoje posiedzenie w dniu 18.01.2022 r. zaprosiła Autora petycji Panią Monikę Sochę- Czyż, Naczelnik Wydziału Polityki Społecznej oraz Adwokata Urzędu Miasta Siemianowice Śląskie. Osoby zaproszone udzieliły obszernych wyjaśnień w zakresie złożonej petycji. Wyjaśnień w imieniu Zjednoczenia Chrześcijańskich Rodzin udzielił Pan Paweł Czyż.

Na wstępie należy zauważyć, iż gmina w ramach realizowanych zadań w pełni respektuje i zapewnia realizację konstytucyjnych praw rodziny, kierując się w codziennej działalności potrzebą promowania wartości rodziny jak i podejmowania inicjatyw/wdrażania programów służących wspieraniu rodziny, czyniąc to w oparciu o przepisy prawa powszechnie obowiązującego. Podkreślenia wymaga, iż obowiązujące w porządku krajowym regulacje, jak np. Ustawa zasadnicza oraz Kodeks rodzinny i opiekuńczy stanowią gwarancje ochrony prawnej rodziny, rodzicielstwa i macierzyństwa.

Stosownie do art. 7 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. organy władzy publicznej działają na podstawie i w granicach prawa. Jak przewiduje natomiast art. 163 Konstytucji samorząd terytorialny wykonuje zadania publiczne nie zastrzeżone przez Konstytucję lub ustawy dla organów innych władz publicznych. Wyżej wymieniona regulacja prawna określa samorząd jako pełniący rolę podmiotu wykonującego (a nie tworzącego) zadania publiczne. W tym miejscu należy przywołać wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 3 października 2018 r., sygn. akt II OSK 2223/18, zawierający pogląd, że samorządom przydzielono udział w wykonywaniu władzy publicznej i udział w wykonywaniu zasadniczej części spraw publicznych wynikających z ustaw (art. 15 ust. 1 i art. 16 ust. 2 Konstytucji RP). Oznacza to, że ustawy kreują i definiują sprawy publiczne przekazywane jednostkom poszczególnych szczebli samorządu do wykonywania. Z kolei dopuszczenie organów jednostek samorządu terytorialnego do tworzenia nowych zadań publicznych do realizacji oznaczałoby przyznanie im autonomii w zakresie zastrzeżonym dla materii ustawowej (władzy ustawodawczej). Skoro to ustawy ustanawiają zadania publiczne, to nie jest zgodne z zasadą decentralizacji, jako podstawy ustrojowej samorządu, przyznanie organom samorządu prawa do podejmowania uchwał, które samoistnie wykreują nowe zadania publiczne. Sama władza wykonawcza nie ma prawa do swobodnego tworzenia dla siebie zadań publicznych. Nowe zadania (czyli inne niż wynikające z dotychczasowych ustaw) także muszą wynikać z przepisów aktu rangi co najmniej ustawowej.

Zauważyć trzeba, iż Rada Miasta przyjmując Kartę i czyniąc ją załącznikiem do uchwały nadałaby temu dokumentowi prawne znaczenie. Przyjęcie przez organ stanowiący gminy dokumentu, o którym mowa wyżej byłoby formalnym zaangażowaniem tej jednostki w propagowanie i realizację wartości tam wyrażonych, podczas gdy zgodnie z art. 25 ust. 2 Konstytucji RP z dnia 2 kwietnia 1997 r. władze publiczne

w Rzeczypospolitej Polskiej zachowują bezstronność w sprawach przekonań religijnych, światopoglądowych i filozoficznych, zapewniając swobodę ich wyrażania w życiu publicznym, zaś stosownie do art. 32 ust. 1 Konstytucji RP wszyscy są wobec prawa równi oraz mają prawo do równego traktowania przez władze publiczne. W myśl art. 32 ust. 2 Konstytucji RP nikt nie może być dyskryminowany w życiu politycznym, społecznym lub gospodarczym z jakiegokolwiek przyczyny. Niezwykle istotnym przy tym jest, iż wynikający z Konstytucji RP obowiązek zachowania neutralności w sprawach przekonań religijnych oraz światopoglądowych jest adresowany do wszystkich organów władzy publicznej. W ramach tego obowiązku organy samorządu gminnego nie mają możliwości ingerowania w sferę religijną i światopoglądową członków wspólnoty samorządowej, jak i ingerowania w tą sferę życia w uzgodnieniu z innymi podmiotami, poprzez narzucanie społeczności lokalnej określonego systemu wartości.

Jednocześnie co wynika z przedstawionego na wstępie stanowiska zapisy, o których mowa w rzeczonym dokumencie nie spowodowałyby żadnych zmian w faktycznym funkcjonowaniu gminy albowiem materia rzeczony dokumentu nie dotyczy właściwości posiadanej przez Radę Miasta.

Niniejsza uchwała wraz z uzasadnieniem stanowi zawiadomienie o sposobie załatwienia petycji w rozumieniu art. 13 ust. 1 ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. o petycjach. Zgodnie z art. 13 ust. 2 ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. o petycjach, sposób załatwienia petycji nie może być przedmiotem skargi. Ponadto informuje się, że stosownie do art. 12 ust. 1 ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. o petycjach Rada Miasta może pozostawić bez rozpatrzenia petycję złożoną w sprawie, która była przedmiotem petycji już rozpatrzonej przez ten podmiot, jeżeli w petycji nie powołano się na nowe fakty lub dowody nieznanne podmiotowi właściwemu do rozpatrzenia petycji.

Komisja Skarg, Wniosek
i Petycji
Gregorz Jukiewicz